

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: **V. Ch. P.**, nar. X
státní příslušnost X
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2023, č. j. OAM-1282/ZA-ZA11-HA13-2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Předmětem sporu je zákonnost výše označeného rozhodnutí žalovaného, kterým zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neboť žádost posoudil jako nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Otázkou je, zda se žalovaný řádně zabýval tím, zda ve Vietnamu od rozhodnutí o předchozí žádosti žalobce nedošlo k natolik významné změně, která jej měla vést k opětovnému meritornímu posouzení žádosti, a zda žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

2. Žalovaný se dle žalobce nedostál požadavku na dostatečně zdůvodněný závěr správního orgánu o neexistenci žalobcem uváděných nových skutečností nebo zjištění, která by byla relevantní z pohledu mezinárodní ochrany, které nemohl uplatnit v předchozí žádosti, ani o tom, že by nedošlo k zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Podle žalobce si žalovaný neobstaral dostatek relevantních a aktuálních informací o zemi původu žalobce, s informacemi, které učinil součástí správního spisu nijak nepracoval a není proto zřejmé, jak dospěl k závěru, že v zemi původu nedošlo k žádné změně. Neobstaral si ani aktuální informace o zdravotním stavu žalobce. Závěrem namítl, že ze zjištěných informací nelze posoudit, zda nedošlo ke změně situace ve vztahu k jím tvrzeným azylovým důvodům.
3. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na písemnosti založené ve správním spise a na napadené rozhodnutí a uvedl, že žalobce sdělil v opakované žádosti stejné motivy svého odchodu ze země původu a neochoty se do ní vrátit, které uvedl ve své původní žádosti, vč. ekonomických a zdravotních důvodů. Žalobce tedy podle něj neuvedl žádnou novou skutečnost a žalovaný si opatřil dostatek podkladů pro zamítnutí jeho žádosti.

III. Hodnocení věci soudem

4. Žaloba *není důvodná*.
5. První žádost o mezinárodní ochranu žalobce podal dne 29. 8. 2022. Žalovaný první žádost žalobce zamítl rozhodnutím ze dne 22. 9. 2022, č. j. OAM-208/LE-LE05-LE05-2022. Žalobce proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobou, kterou Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 24. 2. 2023, č. j. 51Az 6/2022-51, zamítl.
6. Dne 19. 9. 2023 žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. K důvodům uvedl, že má problém se žaludkem a střevy a v této souvislosti byl nucen opakovaně vyhledat lékařskou pomoc, dále jako důvod uvedl, že ve Vietnamu už nikoho nemá, jeho rodiče už nejsou naživu a nemá, kde bydlet, uvedl též, že má ve Vietnamu velký dluh. Podle svého tvrzení není v kontaktu ani se svou bývalou ženou, ani se svými dětmi.
7. Napadeným rozhodnutím žalovaný posoudil opakovanou žádost žalobce jako nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil. Neshledal důvody pro nové posouzení žádosti žalobce.
8. Podmínky přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu stanovuje § 11a odst. 1 zákona o azylu. Při hodnocení, zda je opakovaná žádost přípustná, musí žalovaný posoudit, zda (a) cizinec uvedl (nebo se objevily) nové skutečnosti nebo zjištění, které (b) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a (c) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
9. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
10. Unijní základ tohoto ustanovení představuje čl. 40 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále též „procedurální směrnice“), který upravuje tzv. následné žádosti. V odst. 2 umožňuje členským státům nejprve provést předběžné posouzení, zda se objevily nebo zda žadatel

předložil nové skutečnosti nebo zjištění týkající se posouzení, zda lze žadatele uznat za osobu požívající mezinárodní ochrany podle kvalifikační směrnice. Musí se jednat o nové skutečnosti nebo zjištění, které *významně zvyšují pravděpodobnost uznání žadatele za osobu požívající mezinárodní ochrany* (odst. 3). Zároveň podle odst. 4 tohoto ustanovení mohou členské státy rozhodnout o dalším posuzování žádosti, pouze pokud dotyčný žadatel *nemohl v předchozím řízení bez vlastního zavinění uvést skutečnosti uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku*, zejména při využití svého práva na účinný opravný prostředek podle článku 46.

11. Podle čl. 42 odst. 2 procedurální směrnice mohou členské státy ve vnitrostátním právu stanovit pravidla pro předběžné posouzení podle článku 40. Tato pravidla mohou, mimo jiné (a) uložit dotyčnému žadateli povinnost, aby uvedl skutečnosti a předložil důkazy, které odůvodňují nové řízení, a (b) povolit, aby proběhlo předběžné posouzení pouze na základě písemného podání bez osobního pohovoru.
12. Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí obsahovat odůvodnění o tom, že „1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany *neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany*, resp. 2) *pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti*, a 3) že *nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, bod 19).
13. Napadené rozhodnutí všem těmto požadavkům vyhovuje.
14. Žalobce totiž opravdu oproti své žádosti z roku 2022 netvrdí nic nového, co by mělo relevanci z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany. Při poskytnutí údajů k opakované žádosti žalobce v podstatě neuvedl žádnou novou skutečnost s částečnou výjimkou přetrvávajících problémů se žaludkem a střevy. V tomto případě byl žalobce poučen o tom, že má možnost zajistit si v souladu se zákonem o azylu lékařské vyšetření, jehož výsledky mohly být použity jako podklad pro rozhodnutí ve věci žádosti o mezinárodní ochranu. Žádné takové lékařské vyšetření ale žalobce správnímu orgánu nedoložil. Zdravotní stav žalobce byl jako důvod pro poskytnutí mezinárodní ochrany posuzován již v souvislosti s první žádostí jak správním orgánem, tak i soudem. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce tvrdil i v původní žádosti problém se žaludkem a střevy, a tvrdil i, že k léčbě těchto problémů užívá léky. Objektivní zhoršení zdravotních problémů, které by mohlo případně představovat novou skutečnost, žalobce nedoložil, ačkoliv mu to bylo správním orgánem umožněno. Bez součinnosti se žalobcem nemohl žalovaný blíže informace o jeho zdravotním stavu zjistit, a tím pádem se ani nemohl zabývat případnými možnostmi léčby žalobce ve Vietnamu (opět s výhradou toho, že obdobné zdravotní problémy nebyly posouzeny jako azylově relevantní již v předcházejícím řízení). Ve zbytku se žalobce dovolával stejných, již jednou posouzených ekonomických a sociálních důvodů (tj. neexistence rodinného zázemí a existence velkého dluhu ve Vietnamu).
15. Žalovaný tedy nemohl postupovat jinak, než dospět k závěru, že žalobce neuvedl (a soud doplňuje, že ani nedoložil) žádnou novou skutečnost. S tímto hodnocením se soud ztotožňuje.

16. Pokud jde o dostatečnost podkladů ohledně aktuální situace v zemi původu žalobce, žalobce v žalobě nenamítá zhoršení politické a bezpečnostní situace v zemi, pouze tvrdí, že se aktuální situací žalovaný nezabýval. Při posuzování opakované žádosti o mezinárodní ochranu se žalovaný musí zabývat i tím, zda se od posledního posouzení žádosti nezměnila situace v zemi původu cizince do té míry, že by zvyšovala pravděpodobnost udělení mezinárodní ochrany v případě nového meritorního posouzení této žádosti. Muselo by se jednat o takovou změnu, která buď ve vztahu k individuálním důvodům, pro které cizinec žádá o mezinárodní ochranu, zvýší pravděpodobnost, že bude čelit pronásledování nebo vážné újmě (např. změna politického režimu), anebo o takovou změnu obecné situace, která by takovému nebezpečí vystavila v podstatě kohokoliv (typicky vypuknutí intenzivního ozbrojeného konfliktu). Z odůvodnění rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti by pak mělo být zřejmé, že se žalovaný situací v zemi původu a jejím případným vývojem zabýval.
17. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatuje, že ve Vietnamu nedošlo od doby meritorního posouzení první žádosti, tedy od září 2022, resp. od doby ukončení řízení na příslušném soudu, tedy od února 2023, k žádné zásadní změně, která by mohla představovat novou relevantní skutečnost ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Tento závěr má oporu ve správním spisu.
18. K námitkám žalobce soud konstatuje, že žalovaný na str. 2 uvádí seznam podkladů, ze kterých při hodnocení věci vycházel, a tento seznam podkladů zahrnuje mj. i informaci OAMP – Bezpečností a politická situace ve Vietnamu, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 14. 6. 2023 a informaci Ministerstva zahraničních věcí ČR, č. j. 103347/2023-MZV/LPTP, ze dne 28. 2. 2023 k č. j. MV-17198-1/OAM-2023 – půjčky, úvěry a lichva.
19. Z informace OAMP vyplývá, že v zemi nedošlo ke změně politického režimu, ani ke změně v otázkách mučení, trestu smrti, možnosti vycestování a návratu do země, spolupráce s UNHCR a azylového systému. Dále ze informace vyplývá, že v zemi neprobíhá žádný vojenský konflikt. Z informace Ministerstva zahraničních věcí ČR vyplývají údaje k případným ekonomickým problémům žalobce. Je tedy patrné, že se žalovaný zjišťoval aktuální informace k pravděpodobnosti, že žalobce bude čelit pronásledování nebo vážné újmě (např. změna politického režimu), i k takové změně obecné situace, která by takovému nebezpečí vystavila v podstatě kohokoliv (typicky vypuknutí intenzivního ozbrojeného konfliktu). Zabýval se i případnou změnou situace k azylově tvrzeným ekonomickým důvodům žádosti o azyl.
20. Pokud žalovaný shrnul, že *žádné* skutečnosti z obou informací nezjistil, považuje to soud v nyní projednávané věci s ohledem na obsah správního spisu a předcházející rozhodnutí žalovaného za zcela dostatečné. Důvody žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany byly více než stručné a žalovaný na ně obdobně stručně i reagoval. Soudu není zřejmé, jak by měl žalovaný specifikovat jinak *konkrétní* důvody, kterého k jeho závěru vedly, než, že nic nového z doplnění dokazování nezjistil. Pokud měl žalobce pocit, že měl žalovaný zjistit *jiné* informace o zemi původu, mohl poukázat na konkrétní skutečnosti, které by byly jemu známé a se kterými žalovaný nepracoval. Žalobce však neuvádí krom zcela obecného tvrzení

nedostatečně zjištěného skutkového stavu nic, co by skutková zjištění žalovaného konkrétně zpochybnilo.

21. Lze tedy uzavřít, že žalobce nesplnil podmínky pro opětovné meritorní posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Neuvedl a ani se neobjevily takové nové skutečnosti, které bez jeho zavinění nebyly předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a které by zároveň svědčily o tom, že by žalobce mohl čelit pronásledování nebo vážné újmě. Zároveň ve Vietnamu nedošlo od posledního posouzení jeho žádosti k takové významné změně situace, že by sama o sobě byla důvodem pro meritorní posouzení opakované žádosti žalobce. Žalovaný proto postupoval správně, když opakovanou žádost posoudil jako nepřijatelnou a řízení o ní zastavil.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

22. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné, a proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
23. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 23. ledna 2024

Petr Sedlák, v.r.
samosoudce